

Hvis man skulle tage regeringen alvorligt og Venstre for den sags skyld også, hvorfor arbejder man så ikke for en pasningsgaranti, som både kunne sikre, at børn af beskæftigede forældre og børn af ikkebeskæftigede forældre kunne få plads i dagpasningen, hvis forældrene vurderede, at det var det rigtige for børnene?

Er vi blevet for fattige til det i det her land? Også i forhold til de meget positive effekter, vi ved, det har for de forældre, som har meget vanskeligt ved at komme i beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Eva Kjer Hansen talte om, at det var en fordel for de børn, hvis forældre kom i arbejde, at de så kan komme i dagtilbud. Det er klart. Det, vi taler om, er alle dem, der ikke får lov at komme i dagtilbud, fordi deres forældre ikke er så heldige at få et arbejde.

Det, vi gerne vil have et svar på, er: Hvorfor skal de børn straffes dobbelt? Hvorfor skal de både straffes ved, at deres forældre er arbejdsløse, og de derfor har langt ringere muligheder for en række ting end andre børn, og så samtidig straffes ved ikke at få lov at komme i vuggestue eller børnehave og lege med andre børn?

Så forstår jeg ligesom flere andre heller ikke det her med, hvordan i alverden Venstre kan holde fast i, at hvis nogle kommer foran i køen, så er der ikke nogle andre, der kommer længere bagud. Hvis lille Peter står som nr. 10 i køen, og lille Søren og lille Mette så kommer ind foran, så bliver det efter min hovedregning til, at lille Peter så er blevet nr. 12, og jeg forstår ikke, hvordan Venstre kan have en anden regnestok.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil sådan set bare gerne takke de tre ordførere, der netop har været på talerstolen for, at vi ligesom ved førstebehandlingen og ved andenbehandlingen får skabt fuldstændig klarhed over den forskel, der er i syn på situationerne.

Jeg synes, det er vigtigt, at man i de situationer, hvor pasning er afgørende for, at en forælder kan komme ud på arbejdsmarkedet, da kan prioritere den pågældende familie. Det er det, vi åbner op for med det her lovforslag.

Men man skal jo også huske på, at i de kommuner, der har indført en pasningsgaranti – og det er heldigvis langt de fleste – vil det her ikke have nogen videre betydning. Så vi taler altså

først og fremmest om de ca. 40 kommuner, som i dag ikke har en pasningsgaranti.

Jeg synes, det fremgår meget klart af lovforslagets bemærkninger, at man ikke vedvarende kan stille nogle bagest i køen, at man skal have oplyst en forventet ventetid. Det er en klar forbedring i forhold til i dag, fordi man får at vide, nogenlunde hvad man kan regne med. Det er så et nyt initiativ.

Men jeg kvitterer som sagt for, at vi får skabt denne her klarhed, for jeg synes, det er vigtigt, at man giver mulighed for at kunne prioritere i lige netop de situationer.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, Venstres ordfører mente, at hun udtrykte sig klart. Derfor må det falde tilbage på undertegnede, at jeg ikke synes at forstå, hvad der blev sagt. Jeg hørte nemlig ikke noget svar på nogen af de spørgsmål, som er blevet stillet. Det eneste, jeg mener at kunne konkludere, er, at Venstre ikke synes, at pasning er vigtigt.

Venstre synes kun, at det er relevant, at børn passes, i det øjeblik forældrene er i beskæftigelse, for så yder de noget til samfundet. Den mangler på respekt for forældrenes vurdering af børnenes behov for at komme ud blandt andre børn, finder jeg er ganske besynderlig i et liberalt parti, som i modsætning til Dansk Folkeparti faktisk bl.a. går ind for både integration af forældre med anden etnisk baggrund, og i det hele taget har gjort det til en ambition at bryde den negative sociale arv.

Det er faktisk der, vi opnår positive resultater. Hos forældre, som ikke er i beskæftigelse, men som vurderer, at det er godt for deres børn at komme ud blandt andre. Det er det, Venstre gerne vil sætte en stopper for med det her forslag. Det synes jeg er en skændsel.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg har fået en idé, som jeg tror vil være i stand til at overbevise Venstres gruppe om, hvad det er, vi taler om.

Næste gang, når vi står oppe hos Brydesen og venter på at få mad, og der står 15 Venstrefolk og 5 SF'ere bagved, så siger vi til Venstrefolkene: Vi smutter lige op foran, for I har jo jeres forestilling om, at det ikke betyder, at I kommer bagud. Sådan er det ikke i virkeligheden. I står jo præcis, hvor man altid har stået, ikke?